

Lammets blod
Gudmund Vinskei - "Virkelig fri"

»De har tvættet deres klæder og gjort dem hvide i Lammets blod. Derfor står de nu foran Guds trone.« [Åb. 7, 14-15](#).

Der går en rød tråd gennem hele Bibelen. Det er det centrale budskab om Jesu død og soning for vore synder.

Da Adam og Eva så, at de var nøgne på grund af deres synd, lavede Herren skindkjortler til dem ([1.Mos. 3,21](#)). Abel ofrede et lam til Herren ([1.Mos. 4,4](#)). Da dødsengelen gik gennem Ægypten, var det kun de huse, som havde slagtet påskelammet og strøget blodet på dørstolperne, der var trygge ([2.Mos. 12, 22](#)). På denne måde og gennem alle de blodige ofre, som blev foreskrevet i Moseloven, blev Israels folk ført ind i, at Gud ville frelse os ved en stedfortræder, et offerlam, som Gud selv havde udvalgt og ville sende til verden. Skindkjortlerne, som Adam og Eva fik af Herren, er et forbillede på Jesu Kristi retfærdighedsdragt. Alle de lydelse lam, som blev slagtet og ofret til Herren, er forbilleder på Guds lam, som bærer verdens synd ([Johs. 1, 29](#)).

Guds ord siger tydeligt, at vort påskelam er slagtet - det er Kristus ([1.Kor. 5, 7](#)).

Når nogen i Israel havde syndet, måtte de gå til helligdommen, bekende synden og ofre et lam. Det lydelse lam døde i stedet for synderen.

Men Guds ord siger klart, at dette var et forbillede og ikke kunne gøre dem fuldkomne, som frembar sådanne ofre ([Hebr. 10, 4](#)). Derfor sendte Gud sin Søn. Han var offerlammet og stedfortræderen, som skulle komme. Han var den, som profeterne pegede frem til i Det gamle Testamente. Han købte os fri fra den dårlige færd, vi havde arvet fra fædrene, ikke med sølv eller guld, men med sit eget blod ([1.Pet. 1, 18-19](#)).

Han gik ind i selve Guds himmel med sit eget blod og vandt en evig forløsning ([Hebr. 9, 11-12](#)).

Ved den store, årlige forsoningsfest, gik ypperstepræsten ind i det allerhelligste med blodet af en okse og af en buk til sonoffer for sine egne og folkets synder. Uden blod kunne han ikke gå ind bag forhænget, som skilte det hellige og det allerhelligste i templet. Da Jesus var gået ind i Himmelen for Guds åsyn med sit blod, revnede forhænget i templet fra øverst til nederst ([Matt. 27, 51](#)).

Det var Gud selv, som rev det i stykker for at vise, at nu behøvedes der ikke flere ofre for synd ([Hebr. 10, 18](#)). Derfor siger Guds ord, at der er en åben kilde i Davids hus mod synd og al urenhed. Jesu blod renses fra al synd ([1. Johs. 1, 7](#)).

Det er dette mægtige budskab, evangeliet forkynder dig i dag. Du, der er kommet ind i lyset med dit liv og din synd, ved, at du er skyldig for Gud. Du har forsøgt at tage dig sammen, lade være at synde og leve som en kristen. Eller du er måske en af dem, der længes efter at få din sag i orden med Gud. Men du har aldrig vovet at kalde dig en kristen. Du prøver at bede, men vover ikke at tro, at der er noget håb for dig, før du er blevet anderledes. Det er dette, du strides med. Men du ved ikke, hvad Gud skal gøre med din synd og din urenhed, som bare vokser, jo mere du hører og læser Guds ord.

Nogle tog den gode bestemmelse, at de ville være kristne, og de følte sig lettede og glade, fordi de havde opgivet modstanden mod Gud. Men glæden varede så kort. De gamle syndelyster var der stadig. Ulysten til bøn og bibel kom tilbage, trods alle de gode beslutninger, man havde taget - måske under både bøn og tårer.

Men for alle er det den menneskelige, religiøse indstilling, som gør, at de igen og igen tænker: Hvad er det, jeg mangler? Hvad er det, jeg skal gøre?

For ikke længe siden hørte jeg om et ægtepar, som kæmpede med disse spørgsmål. Hver søndag gik de i kirke efter kirke, menighed efter menighed med den samme indstilling: I dag må vi vel finde klarhed over, hvad vi skal gøre for at blive frelst? Men de fik aldrig svar. For Guds ord siger, at det,

der skal gøres, er gjort af Jesus. Evangeliet forkynder syndernes forladelse i Jesu blod. I Jesus har vi forløsningen ved hans blod, syndernes forladelse, så rig som hans nåde er ([Ef. 1, 7](#)).

Der er altså ikke noget, som du skal gøre. Jesus gjorde alt det, du skulle gøre for at blive frelst. Lad os se på det, som står skrevet om den store hvide flok i [Åb. 7, 14](#): De har tvættet deres klæder i Lammets blod.

Hvad vil det sige?

For det første er der her tale om mennesker, som var blevet klar over, at kjortlerne det vil sige vandringsdragten, deres daglige liv og færd - var besmittede og urene af synd. De var klar over, at med disse klæder var det umuligt at stå for Gud. For han er en fortærende ild mod al synd.

Men da budskabet om renselse i Jesu blod blev forkyndt, gik de til Jesus med deres synd. At tro på Jesus er at komme til Jesus med sin synd, sagde de gamle. De gik til Jesus med »beskidte klæder« - med hele deres liv - og sagde det, som det var. Og de blev rensede ved, at han tilgav dem alle deres synder. De tog imod syndernes forladelse, og de fortsatte med hver dag at leve i syndernes forladelse.

Derfor siger Guds ord, at de står foran Guds trone og tjener ham dag og nat ([Åb. 7, 15](#)).

Det er den samme vej til Himmelen, Gud har åbnet for dig. Du skal slippe for at vente på troens frugt og virkning i dit liv. Det er ikke virkningerne, som er grundlag for frelsen. Det er alene det, som Jesus har gjort.

For ingen kan lægge en anden grund end den, der er lagt, nemlig Jesus Kristus ([1.Kor. 3, 11](#)). Kom derfor frimodigt, du, som slider og slæber. Kom til Jesus med din synd. Han vil rense dig i sit blod og gennem sit ord forkynde dig: Søn - datter - dine synder er dig forladt.

Og du, som kom før, men som nu er kommet i tvivl og nød. Hør, hvad han siger til dig: *Men hvis vi vandrer i lyset, ligesom han er i lyset, så har vi fællesskab med hverandre, og Jesu, hans Søns, blod renser os fra al synd* ([1. Johs. 1,7](#)). Du, der har taget din tilflugt til Jesus, du vil ikke andet end, at han skal vide og kende alt i dit liv. Derfor siger Guds ord, at du er under blodets rensende kraft hvert eneste øjeblik af dit liv. Du har en hel og fuld syndernes forladelse i Jesu blod. Du er rensede og ren i Guds øjne. Herren kommer aldrig mere dine synder i hu. Ja, om dit hjerte end fordømmer dig, er Gud dog større end hjertet og kender alt ([1. Johs. 3, 20](#)). Han kender blodets kraft og virkning i Himmelen. Han ved, at det, Jesus gjorde, er den eneste frelsesgrund og nok også for dig, om du end er den største synder på jord.

Og har det nu virket
så kraftigt hos Gud,
at han helt tilfreds kunne blive.
Så lad du og dermed dig nøje.

Har du takket Herren for denne ufortjente frelse, som han tilbyder dig, som du er i dag - ja, netop nu? Du ejer den, fordi du har taget din tilflugt til Jesus.

(Afsnit fra "Virkelig Fri" - Dansk Luthersk Forlag 1973 - af Gudmund Vinskei - Shafan 27-02-12)